~ .		1 •			•	•	•					
Sztuczna	inte	ligenc	ıaı	ıır	ገ 7 ነ	MIA	rıa	M/IPG	7\/ I	ahor	atori	IIM
JELUCEIIA	11166	ngene	ju		14	yiii	ı ıa	VVICUZ	י ע ב	aboi	aton	ulli

Sprawozdanie 2

Problem spełniania ograniczeń

Arkadiusz Marcinowski

228160

W8, Informatyka

1. Wstęp

Celem zadanie było zapoznanie się z podstawowymi algorytmami stosowanymi do rozwiązywania problemów spełniania ograniczeń (ang. Constraint Satisfaction Problem, CSP), poprzez własnoręczną implementację i zbadanie ich właściwości.

Problem N-hetmanów oraz kwadratu łacińskiego zdefiniowano jako problem CSP i rozwiązano wykorzystując algorytmy sprawdzenia w przód oraz przeszukiwania przyrostowego z powracaniem dla różnych wartości N, gdzie N definiuje wielkość wybranego problemu.

2. Podejście do problemu

2.1. Przeszukiwanie przyrostowe

- przeszukiwanie w głąb, każdy krok to ustalenie wartości jednej zmiennej
- kolejność przypisywania zmiennych jest ustalona
- jeśli ustalenie kolejnej zmiennej jest niewykonalne bez łamania więzów następuje powrót, tzn. cofnięcie niektórych przypisań

2.2. Przeszukiwanie w przód

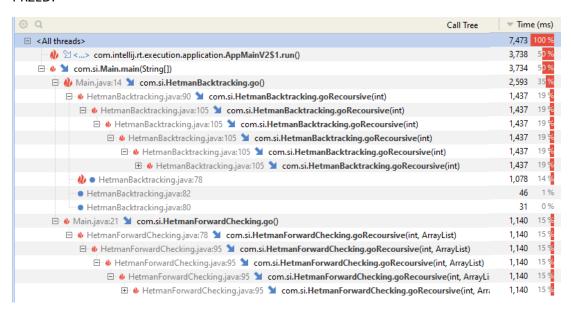
Nadając wartość pewnej zmiennej usuwamy z dziedziny każdej nieokreślonej jeszcze zmiennej te wartości, które są sprzeczne z wartościami zmiennych już określonych. Jeśli w wyniku usunięcia któraś z dziedzin stanie się pusta, wykonujemy nawrót.

3 Test działania

Przeprowadzono test działania programu dla problemu N-hetmanów, z użyciem oprogramowania *YourKit Java Profiler*.

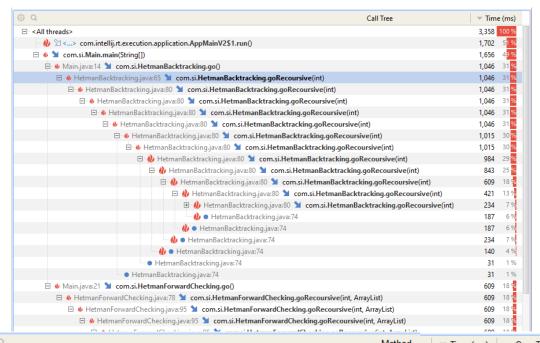
Wyniki pokazały, że najbardziej kosztowną metodą jest goRecoursive(). Poniższy screen przedstawia wyniki przed i po optymalizacji.

PRZED:

⇔ Q Meth	nod Time	(ms)	Own Time (ms)
com.intellij.rt.execution.application.AppMainV2\$1.run() AppMainV2.java	3,738	50 %	3,738
→ com.si.Main.main(String[]) Main.java	3,734	50 %	0
→ com.si.HetmanBacktracking.go() HetmanBacktracking.java	2,593	35 %	1,156
com.si.HetmanBacktracking.goRecoursive(int) HetmanBacktracking.java	1,437	19 %	1,437
com.si.HetmanForwardChecking.go() HetmanForwardChecking.java	1,140	15 %	0
com.si.HetmanForwardChecking.goRecoursive(int, ArrayList) HetmanForwardChecking.java	1,140	15 %	31
com.si.HetmanForwardChecking.getDomain(int) HetmanForwardChecking.java	1,109	15 %	1,046
com.si.HetmanForwardChecking.isSafe(int, int) HetmanForwardChecking.java	31	0 %	31

PO OPTYMALIZACJI:

ST C	Method	Time (ms)	Own Time (ms)
com.intellij.rt.execution.application.AppMainV2\$1.run() AppMainV2.java		1,702 5 <mark>1 %</mark>	1,702
→ com.si.Main.main(String[]) Main.java		1,656 4 <mark>9</mark> %	0
com.si.HetmanBacktracking.go() HetmanBacktracking.java		1,046 31 <mark>%</mark>	0
com.si.HetmanBacktracking.goRecoursive(int) HetmanBacktracking.java		1,046 31 <mark>%</mark>	1,046
com.si.HetmanForwardChecking.go() HetmanForwardChecking.java		609 18 %	0
com.si.HetmanForwardChecking.goRecoursive(int, ArrayList) HetmanForwardChecking.java		609 18 %	93
com.si.HetmanForwardChecking.getDomain(int) HetmanForwardChecking.java		515 15 %	515

4. Badania

4.1 N-Hetmanów

Zależność czasu (nano s) pracy algorytmu od wielkości problemu, dla N-Hetmanów.

N	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
ВТ	8033	3570	5355	15172	57120	153062	413224	2845712	2173666	10025369	32850867	149391208
FC	16511	7139	13834	70953	164665	262393	1100889	2072368	3302223	1631878	32604539	159431304

N	13	14	15	16
ВТ	916615758	798069985	31401111600	2,26001E+11
FC	798069985	4689280495	31234051270	2,01241E+11

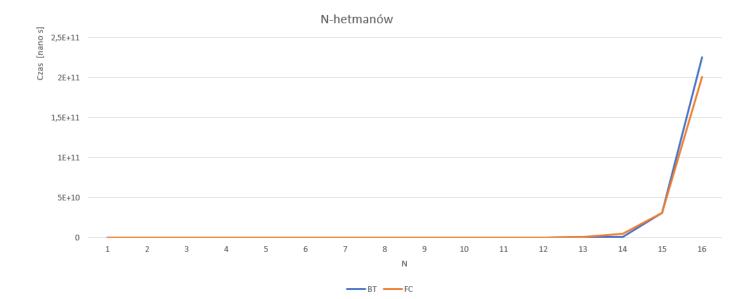
Zauważono, że do N mniejszego od 10, **przeszukiwanie przyrostowe** jest szybszym sposobem na znalezienie wszystkich rozwiązań. Dla N większego od 10, to **sprawdzanie w przód** notuje lepsze czasy.

Zależność liczby odwiedzonych węzłów przez algorytm, od wielkości problemu, dla N-Hetmanów.

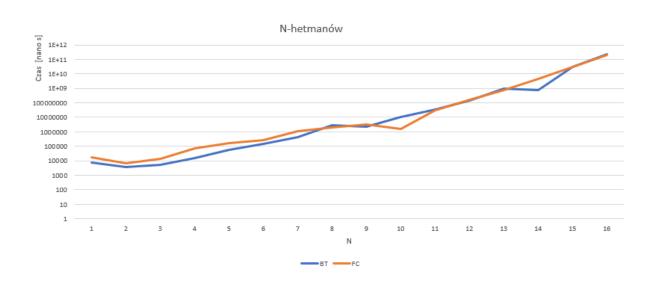
N	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
ВТ	2	3	6	17	54	153	552	2057	8394	35539	166926	856189	4674890	27358553	171129072	1141190303
FC	2	1	3	13	50	107	398	1413	5810	23489	108530	555659	3031950	17693457	110889484	740447439

Zauważono, że **algorytm sprawdzania w przód** odwiedza dużo więcej węzłów, niż **algorytm przyrostowy**. Różnica jest niemal dwukrotna.

Analizując dwa powyższe zestawienia stwierdzono również, że **algorytm sprawdzania wprzód** spędza więcej czasu w każdym węźle, niż ma to miejsce w przypadku **algorytmu przyrostowego**.

W skali logarytmicznej:

4.2 Kwadrat Łaciński

Zależność czasu (ms) pracy algorytmu od wielkości problemu, dla Kwadratu Łacińskiego.

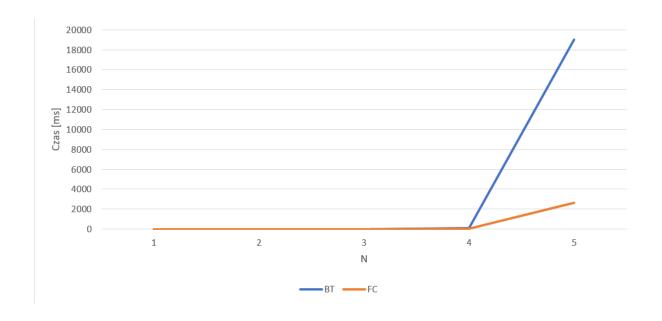
N	1-3	4	5
ВТ	0	85	19019
FC	0	16	2645

Zauważono, że **przeszukiwanie przyrostowe** jest szybszym sposobem na znalezienie wszystkich rozwiązań. **Sprawdzanie w przód** notuje wielokrotnie gorsze czasy.

Zależność liczby odwiedzonych węzłów przez algorytm, od wielkości problemu, dla Kwadratu Łacińskiego.

N	1	2	3	4	5
ВТ	2	15	247	20421	10764431
FC	2	9	94	5585	2178805

Zauważono, że **algorytm sprawdzania w przód** odwiedza dużo więcej węzłów, niż **algorytm przyrostowy**. Różnica jest nawet kilkukrotna dla badanych danych.

5. Heurystyka

5.1. Punkt startu

Pierwsze podejście to miana punktu startowego algorytmu BT dla N-hetmanów z lewego górnego rogu, na punkt [N/2][N/2], dla znalezienia pierwszego rozwiązania.

n = 13 Wywołań: 112 Rozwiązań: 1 Mediana z 10 uruchomień: 157079.0ns

Punkt startowy- [N/2][N/2]

BACKTRACKING

n = 10 Wywołań: 54 Rozwiązań: 0 Mediana z 3 uruchomień: 42393.0ns

Po zmianie algorytm szybciej odnajduje pierwsze rozwiązanie, sprawdza mniej węzłów.

6. Podsumowanie

Algorytm sprawdzania wprzód i sprawdzania przyrostowego są bardzo ciekawymi sposobami rozwiązania przedstawionego zadania. Algorytmy znacznie różnią się od siebie.

Dla N-królowych, algorytm przyrostowy był szybszy jedynie do pewnego momentu. Po przekroczeniu N=10, jego czas rósł bardzo szybko, a algorytm sprawdzania wprzód zachowywał wysoką efektywność, przy nie aż tak rosnącym czasie. (Wykres został przedstawiony w treści zadania.)

Na działanie algorytmów wpływa ich implementacja oraz to jak bardzo panujemy nad kodem. Analizując dane z *profilera*, można było znaleźć miejsce gdzie złożoność działań była wysoka i usprawnić działanie algorytmu zyskując kolejne części sekundy. Poznanie narzędzia jakim jest *profiler* może pozwolić na pisanie bardziej efektywnego kodu w przyszłości.

Dobór odpowiednich heurystyk dla algorytmów może pomóc w optymalizacji działania programu przez ograniczenie węzłów jakie odwiedza algorytm.